

Sygn. akt VU 997/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Kaliszu

odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. D. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w byłej (...) w K.w okresie 01.09.1975 – 16.05.1979.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. D. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1975 – 79 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. D. urodzony dnia (...), w okresie 1.09.1975 – 16.05.1979 był pracownikiem byłej (...) w K. zajmując stanowiska ślusarza remontowego.

(dowód: świadectwo pracy, umowy o pracę, dekrety płacowe w aktach sprawy)

Wymienione wyżej prace odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy w warsztacie remontowym. Część prac wykonywana była na hali, w której odbywała się produkcja elementów metalowych do sprzętu mechanicznego używanego w rolnictwie. Z maszyn znajdujących się na hali były tokarki, wiertarki, szlifierki, prasy, młoty mechaniczne. Maszyny te służyły do obróbki detali wykonanych jako materiał wyjściowy ze stali. W trakcie obróbki maszyny te pozwalały uzyskać odpowiednie kształty i wymiary właściwe do zamontowania

w produkowanym dalej sprzęcie rolniczym takim jak plugi lemieszce, elementy do kosiarek. Obsługą młotów mechanicznych zainstalowanych w innym pomieszczeniu niż hala produkcyjna w tym również bieżącymi naprawami oraz ich konserwacją zajmowali się kowale. Odwołujący tak jak inni ślusarze z warsztatu remontowego zajmowali się remontem głównym młotów ale remont ten był wykonywany w okresie wakacyjnym przez czas ok. 1 miesiąca w warunkach wyłączenia młotów z produkcji. Poza remontem młotów odwołujący tak inni ślusarze zajmowali się naprawami pozostałych maszyn zainstalowanych w hali. Bieżące naprawy wykonywane na hali wykonywane były w przypadku awarii. Czas takiej naprawy wykonywany na hali trwał do 2 godzin. Większe naprawy bądź remont odbywały się w ten sposób, że dany element maszyny wymontowywany był z maszyny a następnie był przewożony bądź przenoszony – w przypadku mniejszych lub lżejszych elementów – do warsztatu i tam wykonywany był dalszy remont bądź naprawa.

(dowód: zeznania świadków: W. P., S. J., częściowo zeznania odwołującego)

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 11 miesięcy i 11 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych wynosi 12 lat 6 miesięcy i 14 dnia. Przypada on poza badanym okresem. Odwołujący nie jest członkiem OFE.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej – świadectwo pracy z okresu 1975 – 79 nie pozwala na zaliczenie odwołującemu dalszego okresu pracy w warunkach szczególnych poza tym okresem, który był uznany przez ZUS. Odwołujący wykonywał całe spectrum prac ślusarskich związanych z utrzymaniem sprawności maszyn używanych do produkcji elementów stalowych do maszyn rolniczych. Wśród maszyn zainstalowanych w pomieszczeniach produkcyjnych były prasy naciskowe, tokarnie, wiertarki, piece hartownicze. W pomieszczeniu przyległym do hali produkcyjnej zainstalowane były młoty mechaniczne. Wśród stanowisk wymienionych w załączniku do cytowanego wyżej rozporządzenia jedynie obsługa młotów mechanicznych, szlifowanie wyrobów metalowych, obsługa pras kwalifikowała do przyjęcia wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący nie był jednak pracownikiem zatrudnionym przy obsłudze jednego z tych urządzeń. Jego praca polegała na wykonywaniu bieżących napraw i konserwacji. Aby jednak taka praca mogła zostać uznana za wykonywaną w warunkach szczególnych musi być wykonywana na oddziałach będących w ruchu. Jak wynika z zeznań świadka W. P. nie wszystkie bieżące naprawy wykonywane były przy maszynach będących w ruchu, których obsługa dawała prawo do ubiegania się o wcześniejszą emeryturę. Większość napraw i konserwacji odbywała się bądź w warunkach wyłączenia ruchu bądź polegała na wymontowaniu określonego elementu maszyny i przeniesieniu go do warsztatu gdzie odbywała się dalsza naprawa. Nie było przy tym ślusarzy specjalizujących się w wykonywaniu napraw określonego typu maszyn. Zasadą bowiem było losowe wskazywanie konkretnych ślusarzy do wykonywania bieżących prac. Zatem każdy zatrudniony w warsztacie ślusarz wykonywał szerokie spectrum prac związanych z utrzymaniem sprawności produkcyjnej maszyn i to prac wykonywanych w pomieszczeniach gdzie te maszyny były zainstalowane jak i w pomieszczeniach warsztatowych. Przy takim charakterze wykonywania przez odwołującego w latach 1975 – 79 obowiązków pracowniczych nie było przesłanek do uznania, iż praca ta miała charakter szczególny. Nie było jednocześnie do uznania, iż opisywane przez odwołującego w jego zeznaniach uciążliwości wykonywania pracy na hali takie jak przeciągi, niska temperatura w okresie zimowym czy kontakt w środowisku pracy z produktami ropopochodnymi (smary, środki konserwujące, oleje) sprawiły o znacznej uciążliwości czy szkodliwości dla zdrowia. Uregulowanie zawarte w art. 32 ust. 2 ustawy cytowanej na wstępie odsyła do katalogu stanowisk zawartych w art. 32 ust. 3 ustawy i katalogu stanowisk zawartych w cytowanym wyżej rozporządzeniu.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25-letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia.

Brak jednak wymaganego co najmniej 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych sprawił o oddaleniu odwołania.